

[Mai]

»Pantseta frælsið í donskum varmapútum«

Torbjørn Jacobsen sló til høggu og vinstu, tá ið hann helt røðu á Vaglinum í Havn 1. mai. Hann spurdi, um vælferðarsamfelagið er við at sigra seg í hel, nú vaknsir menn sleingjast í sofum, drekka skálir fyri Morinho og Abramovich og ivast í, um Wayne Rooney kanska hevur vitjað á bordelli

1. mai helt lögtingsmaðurin Torbjørn Jacobsen røðu á Vaglinum í Havn. Althóðararadagin var hann so bersøgin og ágangandi sum sjáldan. Hann sló til høggu og vinstu í føroyskum politikki, leitaði út í heim eftir frændum og figgindum og dró alt heimaftur til eina blanding av revsing og ruðuleika.

Her er nakað av tí, sum hann segði hendan dagin:

– Fakfeløgini hava havt týðandi og avgerandi leiklut í framtøkuni í føroyska samfelagnum. Tað svitast ikki. Men samstundis er tað púra rætt, sum formaður Havnar Arbeidsmannafelags segði fyri ári síðani, at tað kennist órógvandi so lítil áhugi, sum nú tykist vera fyri arbeidaradegnum. Hesi seinastu árinu nøkur fá tandur, ið hava hokið framvið gamla Kommunuskúlanum og ditto Bókhandlinum, í royndini at frætta hvatið nakrir yvirgøddir breiðpolitikarar hava

at siga teimum, sum knossa fyri síni úrkomu, tíma fyri tíma, á flakavirkjum, í egningsarkúrnum, í bilsmiðjum, á kajuni, í krumbúðum og so fordont. Her er ongin glóð, onki engasjemang, ongin uppreistur, ongin skoðan inn í framtíðina. Byrjandi moydnaroykur og turrur deymur av status quo smellir í næsagluggarnar.

– Hetta stendur í skærari andsøgn til myndirnar á skíggjanum hjá teimum, sum eru á mínum aldri. Sterku haldini og orðini á Vaglinum hendan dagin og úti á Skansanum, á Doktoragrund og úti í Læraraskúlahøllini, harið alt slag av sosialistum hittust, reyða kórið sang og stríðsfúsir ungdómar slerdu eitt slag fyri eini solidariskari framtíð. Nú er alt individualiserað. Amerikaniserað. Globaliserað. Øll hava nógmikið í sær sjálvum. Vælferðar-

samfelagið doyvir. Vaksir menn sleingjast í sofum, eta poppkorn og zappa seg ígjøgnum tiggjutals sjónvarpskanalir. Drekka skálir fyri Morinho og Abramovich. Illneitast um okkurt slatriblað, sum ror framundir, at Ferguson er í holt við at selja van Nistelroy og um nakað man vera í tíðindunum um allar bordelvitjaninar hjá Wayne Rooney. Er vælferðarsamfelagið ávegis at sigra seg sjálvt í hel. Í fer við at gerast eitt tómt figgarligt hylki? við ongum substansi? Ongari kós? Ongum hugsjónum ella visiónum, sum kunna flyta menniskja inn í eina spennandi og innihaldsrika framtíð?

Valdskabalan

Torbjørn Jacobsen helt eisini, at tað var eitt paradoks, at harðastu mótstøðumenn í

svart/hvíta heiminum fyri 30 árum síðani nú samstarva í landsins leiðslu.

– Kammerátar. Kenda til-talusnið hjá øllum heimsins kommunistum rungaði millum húsaveggirnar á Vaglinum fyri triati árum síðani. Ungur framamaður royndi í svart/hvíta heiminum at tosa fyri heimsfatanini hjá politbyronum í Kreml.

– Nú situr hann á ovastu rók í sosialdemokratiskum flokki, ið letur sær lynda, at Pinochet-fjepparin Óli Breckmann er sjefdompturur í hini mest konservativu og asosialu heimastýrisstjórn nakrantíð. Kanska hevði ein marxistiskur ástøðingur rætt, tá ið hann tvíhelt um, at sosialdemokratisku flokkarnir ikki kundu brúkast í kollveltingarlaga stríðnum hjá teimum fæleysu, men heldur eru valmaskinur, skaptar til parlamentsval og hitt parlamentariska stríðið.

Og haðani er stutt út á rekamið, iður og vaggandi gjálv. Tað ræður bara um at fløkja seg upp í onkra valdskabalu. Politiski substansurin er óviðkomandi. Bæði tá ið ræður um loysing ella samband – vinstra ella høgra. Galliósfigurar, sum svíkja arbeidarafjöldina og pantseta føroyska frælsið í donskum varmapútum. Politiskt korrumpiraðir korridor-covboyarar, ið dyrka sítt egna vald meira enn nationalu áhugamálini og lívslunnindini hjá fólkinum, sum valdi teir, segði Torbjørn Jacobsen.

Hondgranat á diskotek

Eitt bumbulið hjá lögreluni í Keypmannahavn kom á føroyska diskotekið í Keypmannahavn, Jaques, tá ið ein fráboðan kom um, at onkur hevði spælt við eina hondgranat á diskotekinum. Ein gestur segði starvsfólkinum frá, at triggir menn spældu við okkurt sum líktist eini hondgranat. Durðarvørðarnir kannaðu málið, og sóu at granatin var ordilig. Teir fylgdu so monnunum út, og burturvístu teir. Samstundis boðaði starvsfólkið lögreluni frá. Lögrelan kom á staðið, og mennirnir vórðu handtiknir ein hálvan tíma seinni.

Sangir ov avbjóðandi

Foreldur at børnum, sum skulu taka lut Nóna Barnaprixnum, harmast um, at eingir føroyskir barnasangir, sum børnini kenna, eru millum lögini, veljast kann ímillum. Har eru mest bara enskir kærleikssangir.

Summir við beinleiðis sexuelum heitum og undirtónum, siga foreldur, sum Sosialurin hevur tosað við. Við at hyggja gjøgnum listan við uppskotum til sangir, síggjast heiti sum »Sexed up«, »Sweet transvestite « og »Jeg vil í seng med de fleste«, vísa hesi foreldrini á.

– Tað er ov dýrt at brúka føroyskar sangir, men vit fara ongantíð at loyva børnunum at syngja ósømligar sangir, siga fyrirreikararnir av Barnaprixnum.

Endaleysar bøtur

– Talið á bótum, vit kunnu skriva um dagin, er bara ein spurningur um, hvussu nógv fólk, vit hava.

Tað verður sagt av politistøðini í Klaksvík. Lögrelan í Klaksvík hevur gjørt eitt

ordans hál nú ein dagin, hon kannaði ferðsluna. Uppá góðar fyra tímar høvdu teir skrivað 102 bøtur, og tað var kanska met hjá lögreluni í Føroyum.

– Tað er heilt vónleyst at fáa fólk at brúka trygdarbelti og høvdu vit nokk av fólki, kundu vit sum onki skriva 1000 bøtur um dagin, sigur politistur á vakt á politistøðini í Klaksvík.

» Í Føroyum verður ófaklært arbeiði stuðlað við skattalætta til sjómenn - vit áttu heldur at eggja til at skapa nýggjar vinnur - vit mugu stuðla íbirtarum, fólki, sum vísa áráði.

- Heini Zachariassen, stjóri í Bullguard

» Advokatar hava nærum fingið einarétt uppá sannleikan í føroyskum politikki. Ja, teir kunnu næstan samanberast við orakul og heksadoktarar. Men tað ber altíð til at bíleggja sær politisk argument frá einum advokati, og øll fáa tað, sum tey hava brúk fyri, tí nógvir teirra eru til sølu til hægstbjóðandi.

- Sjúrdur Skaale, stjórnsmálafrøðingur

VB vinnur føroyameistaraheitið í kvinnuhondbólti, og tær fáa gullmerkini handað á seinasta leikdegnum fyrsta dagin í mai.